

Ο Νόμος πλαίσιο για τα Α.Ε.Ι (I)

Έπεσε στα χέρια μου ο Νόμος - Πλαίσιο για τα Α.Ε.Ι. που κυκλοφορεί τρία χρόνια τώρα, σε στεγανές επιτροπές προσεχτικά επιλεγμένων μελών, με μυστικές διαβουλεύσεις σε μυστηριώδη ξενοδοχεία, και με πλήρη απουσία όλων αυτών, που σε μια αστική δημοκρατία που θα σεβόταν τον εαυτό της, θα εξασφάλιζαν ένα μίνιμουμ αντιπροσωπευτικότητας κι αντικειμενικότητας, απαραίτητο τουλάχιστον για τους τύπους.

Η κυβέρνηση, κατά υπουργικές, υπουργικές αλλά και πρωθυπουργικές ακόμα δηλώσεις, «παραλαμβάνει» αυτό το σχέδιο, το Νοέμβρη του '76, το Δεκέμβρη του '76, το Γενάρη του '76, λίγες μέρες πριν το Πάσχα του '77, σίγουρα... τη Δευτέρα του Θωμά, την περασμένη βδομάδα, αύριο... και μάλλον τελικά... μετά τις εκλογές.

Γιατί;

Γιατί ίσως δεν υπήρξε ποτέ πιο μικρόψυχο, φθηνό, φτωχό, κοντόφθαλμο, φοβισμένο, και κυνικό κείμενο για να τόσο σοβαρό εθνικό πρόβλημα όπως είναι το πρόβλημα της Ανώτατης Παιδείας μας.

Φαίνεται, ότι ακόμα κι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας - που φανερά έχει ολόκληρη την ευθύνη τόσο για την κλειστή διαδικασία που επέλεξε, όσο και για την έλλειψη αντιπροσωπευτικότητας της επιτροπής - θεωρείς ότι το θεσμικό

πλαίσιο της Ανώτατης Παιδείας μας που ισχύει από το 1932 είναι τελικά, πιο δημοκρατικό και πιο σύγχρονο, από αυτό που της προτείνουν το 1977, τα «δημοκρατικά» μέλη της επιτροπής της, που η ίδια τους εμπιστευθήκε... να «εκδημοκρατίσουν» και να «εκσυγχρονίσουν» τις δομές και τις λειτουργίες των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων μας.

Κι ακόμα κάτι. Αν ο κ. Πρωθυπουργός διάβαζε το κείμενο των σοφών τακτικών καθηγητών που, κατά πλειοψηφία, απαρτίζουν την Επιτροπή του Νόμου - Πλαισίου, θα καταλάβαινε πολύ καλά, τόσο το που οφείλονται τα πανθομολογούμενα χάλια της Ανώτατης Παιδείας μας, όσο και αυτή την ίδια την «ποιότητα», που προσεχτικά και μεθοδικά προσπαθούν να αναπαράγουν, για λογαριασμό τους, αυτοί, που στεγανοποιώντας τις «έδρες» τους σαν μόνιμες «θέσεις», μέσα από τις γραμμές του Νόμου - Πλαισίου για τα Α.Ε.Ι., δεν αφήνουν ούτε μια αμυδρή ελπίδα, ούτε ένα μικρό παραθύρι στην προοπτική για μια δημοκρατική αλλαγή στα Πανεπιστήμια μας. Οι λογαριασμοί όμως και πάλι γίνονται χωρίς τους ξενοδόχους. Κι αυτή τη φορά η Ε.Φ.Ε.Ε., το Ε.Δ.Π., το ΤΕΕ, οι Σύλλογοι των εργαζομένων επιστημόνων, είναι ενωμένοι

και το κυριότερο, έχουν την κοινή πλατφόρμα για ένα δημοκρατικό Νόμο - Πλαίσιο των Α.Ε.Ι., που θα εκσυγχρονίσει τα Πανεπιστήμια μας, θα τα συνδέσει με τα προβλήματα και τις ανάγκες του τόπου και του λαού μας, που θα τα βάλει στην υπηρεσία μιας κοινωνικά θεωρημένης κι ανεξάρτητης ανάπτυξης της χώρας μας.

Κι είναι αποφασισμένοι ν' αγωνισθούν.

Ίσως αυτό βοηθήσει την κυβέρνηση να δει, έστω και τώρα, στις σωστές του διαστάσεις το πρόβλημα.

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΑ Α.Ε.Ι. (II)

«Εν όψει της εντάξεως της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ.», μήπως θα μπορούσε κανείς αρμόδιος να μας πληροφορήσει:

1. Ποια είναι η αναλογία πανεπιστημιακών δασκάλων (υπεύθυνων για διδασκαλία και ερευνά) και φοιτητών στις χώρες της Ε.Ο.Κ., και ποια στην Ελλάδα, για κάθε διδαχτική ώρα;

2. Έχουν στις χώρες της Ε.Ο.Κ. νομοθετημένες μεταπτυχιακές σπουδές; Εμείς έχουμε;

3. Έχουν στις χώρες της Ε.Ο.Κ. «Ανώτερο» και «Κατώτερο Βοηθητικό» και παρ' όλα αυτά Επιστημονικό Διδακτικό Προσωπικό στα Πανεπιστήμια, με περίπου ρατσιστικές διακρίσεις όπως

στα δικά μας;

4. Έχουν στις χώρες της Ε.Ο.Κ. επιστήμονες υψηλής στάθμης καθηλωμένους θεσμικά σε «βοηθητικές», αναξιοπρεπείς κι υποτακτικές πανεπιστημιακές λειτουργίες, απλά και μόνο για να διαφορίζονται από τις σοφές «αυθεντίες» και να συντηρούν τους μύθους του συστήματος, για κοινωνική ανέλιξη μέσα από διαδικασίες ταπεινωτικές, αναιτιολόγητων διακρίσεων, απαράδεκτων Ιεραρχιών, λυσσαλέων ανταγωνισμών και αντιεπιστημονικών και αντιδευτολογικών διαγκωνισμών, έτσι που βαθμιαία και καταλυτικά αλλοτριωμένοι να γίνουν κι αυτοί, κάποτε, με τη σειρά τους, οι νέοι κήνσορες του κατεστημένου, της αμάθειας και της συντήρησης;

5. Έχει καμμία χώρα της Ε.Ο.Κ. θεσμικά πλαίσια για την Ανώτατη Εκπαίδευση αναλλοίωτα τα τελευταία 45 χρόνια όπως η Ελλάδα; Έχει καμμία χώρα της Ε.Ο.Κ. Νόμο - Πλαίσιο για τα Α.Ε.Ι. σαν αυτόν που κυκλοφορεί μυστικά τρία χρόνια τώρα από τις κυβερνητικές επιτροπές της Νέας Δημοκρατίας και που αντί να πάει έστω κι ένα βήμα μπροστά την υπόθεση Εκδημοκρατισμού κι Εκσυγχρονισμού των Α.Ε.Ι., την γυρίζει πίσω στο μεσαίωνα; Οι απαντήσεις βέβαια και απλές και αποκαρδιωτικές και

γνωστές σ' όλους «τους παροικούντες την Ιερουσαλήμ» είναι.

Παρ' όλα αυτά «εντασόμεθα» όχι γιατί αυτό συμφέρει τον τόπο μας και το λαό μας, όχι γιατί αυτό επιτάσσουν οι συγκεκριμένες ανάγκες της πατρίδας μας, αλλά για ν' αποτελέσουμε και στον τομέα της Παιδείας, την ουραγό περιφέρεια που θα εξυπηρετεί συνειδητά τις δευτερεύουσες λειτουργίες των πολυεθνικών, μιας σε απόσταση μπροστά μητρόπολης.

ΝΟΜΟΣ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΑ Α.Ε.Ι (III)

Μήπως όμως υπάρχει και μια άλλη περίπτωση; Να είναι όλα μια ωραία πομφόλυγα κι ο Νόμος Πλαίσιο για τα Α.Ε.Ι. να είναι τρία χρόνια τώρα ένα πανέξυπνο κόλπο που καθλώνει τη Φοιτητική Δύναμη στην παθητική στάση μιας αναμονής που δεν τελιώνει ποτέ και μιας δημοκρατικής διαδικασίας που δεν είναι πρόθεση της κυβέρνησης να τελεσθεί ποτέ; Γιατί ας θυμηθούμε το σενάριο που έχει, ουσιαστικά, μέχρι τώρα επαναληφθεί τρεις φορές:

1. Συγκρότηση μη αντιπροσωπευτικής επιτροπής από την κυβέρνηση για τη σύνταξη του Νόμου-Πλαισίου για τα Α.Ε.Ι.

2. Διάστημα δουλειάς της Επιτροπής και υπόσχεση της Κυβέρνησης ότι θα δοθεί το Σ.Ν. για έκφραση των απόψεων των ενδιαφερομένων φορέων.

3. Παράδοση της εισήγησης της Επιτροπής στην Κυβέρνηση.

4. Αποστολή της εισήγησης στους φορείς και προθεσμία για λήψη απαντήσεων.

5. Παρατάσεις επανειλημμένες της προθεσμίας.

6. Συγκρότηση της νέας επιτροπής για... κωδικοποίηση των απόψεων των φορέων.

7. Νέα επιτροπή για σύνταξη μιας νέας εισήγησης που θα δοθεί στους φορείς... κ.λπ., κ.λπ.

Εδώ, βέβαια, θα ταίριαζε ίσως το γνωστό ανέκδοτο: «Εδώ ήρθαμε... πάμε να φύγουμε». Αλλά τα θέμα είναι σοβαρό και καίριο κι ή Φοιτητική Δύναμη ίσως πρέπει να προβληματισθεί, αλλά και οι δάσκαλοι και οι εργαζόμενοι επιστήμονες, κι όλοι αυτοί που ενδιαφέρονται για τον ουσιαστικό εκδημοκρατισμό κι εκσυγχρονισμό μιας παιδείας στην υπηρεσία του λαού...

Και να πράξουν ανάλογα.

Αθήνα 20.6.77 Δ. Κ. Ρ.

Εξόρμηση Παρασκευή, 24
Ιούνη 1977